

K. P. J.

துவாரகதூஸ் கோவர்தன்தூஸ் வைணவக் கல்லூரி (தன்னாட்சி)
அரும்பாக்கம், சென்னை - 600 106.

பகுதி 1 தமிழ்

முதலாம் ஆண்டு - கிரன்டாம் பருவம்

ଚେତ୍ୟଳ ପକୁତୀ

1. தீருவாங்கக் கலம்பகம்

മേകവിടു കാര്ത്തി

1. நீர்வார்க்கும் கார்கால மேகங்களே! உங்களை நோக்கி வணங்குகிறேன். தேவர்கள் தேடியும் காண்பதற்கு அரிதான திருவரங்கத்திற்குச் சென்று எம்பெருமானாகிய அரங்கனைக் கண்டு மனத்தில் துணப்பம் கொள்ளுகின்ற என் ஆசையாகிய மயக்கத்தை எல்லாம் அரங்கனிடம் எடுத்துக் கூறி, கானகத்தில் வளர்கின்ற துளசி மாலையை வாங்கிக் கொண்டு வாருங்கள்.

தமிழ்

3. என்னுடைய காதுகள் கேசவனாகிய திருமாலின் சொற்களையே கேட்பவனாகுக; என்னுடைய தலையானது திருவரங்கத்தில் கோயில் கொண்டிருக்கும் அரங்கநாதனையே வணங்குவதாகுக; என்னுடைய கண்களை இரண்டு கண்களும் அங்பு கொண்டு கண்ணனையே காண்பனவாகுக; என்னுடைய வாயானது காயாம்பு நிறத்தை உடையவனாகிய அரங்கனையே வாழ்த்துவதாகுக.

தலைவரத்தைப் பிரிந்த தலைவி கடலை நோக்கு ஓங்கிக் கூறுதல்

4. நெடிய கடலே! நீயும் என்னைப் போலவே தலைவரைப் பிரிந்ததால் வாயினால் துண்புற்று இரங்கி ஒலி எழுப்புகிறாயோ? முத்துகளை வாறி இறைக்கிறாய்; வெண்மையான ஓளி பொருந்திய சங்குகளைக் கொண்டு வந்து தள்ளுகிறாய்; குளிர்ந்த தன்மை உடைய அலையினைக் கரை நோக்கித் தள்ளுகிறாய்; பெருமையினையும் கருமை நிறுத்தினையும் ஒருங்கே பெற்றுச் சிறக்கின்றாய்; பூமியில் நீயும் தூக்கம் கொள்ளவில்லை, ஆகையினால் நீயும் பெருமை பொருந்திய பொன்னிறமான செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகளான இலக்குமியின் கணவரை, திருவரங்கக் கோயிலில் வீற்றிருக்கும் அரங்கநாதரை விரும்பியிருக்க வேண்டும்.

அம்மாகளை

5. வண்டுகள் விருப்பம் கொண்டு மலர்களை நாடுகின்ற சோலைகளை உடைய, திருவரங்கத்தில் கோயில் கொண்டிருக்கும் அரங்கநாதர் எல்லாப் பொருள்களிலும் நிறைந்திருப்பவாவார். எனினும் ஆண் பெண் அலி என்று கூறப்படும் தன்மைகள் அற்றவராவார் என்று அம்மானை பாடுவாயாக. எல்லாப் பொருள்களிலும் நிறைந்திருக்கும் அவர் ஆண் பெண் அலி என்னும் உருவங்கள் இல்லாதவர் என்றால் சானகியை மனைவியாகக் கொண்டிருப்பாரோ என்று அம்மானை பாடுவாயாக. அவ்வாறு சானகியை மனைவியாகக் கொண்டதும் ஒரு சாபத்தினால்தான் என்று அம்மானை பாடுவாயாக.

மறம்

6. வெற்றியினை உடைய மன்னனின் ஓலையைக் கொண்டு வந்த தூதனே! முகமில்லாத முண்டமான உடலுக்கோ மறவர் குலத்தவர்களின் பெண்ணை மணம் செய்து தரும்படியாகக் கேட்டாய்? ஆசையைத் துறந்தவர்கள் அடைக்கலமாகின்ற திருவரங்கத்தில் கோயில் கொண்டிருக்கும் அரங்கநாதனின் தோழனாகிய குகன் பிறந்த உயர்வான குலம் எங்களுடைய குலம் என்பதை நீ அறியவில்லை போலும். நீ கொண்டு வந்திருப்பது திருமுகம் என்றால் அதன் வாய் காதுகள் கண்கள் மூக்கு ஆகிய உறுப்புகள் எங்கே? அரசர்களுக்கெல்லாம் அரசனாக இருக்கின்றவன் பெற்ற இளமையான அரசு என்றால், பிறந்த குலத்துக்குப் பொருந்துமாறு ஆஸ்ரத்தின் கொம்பை மணம் பேசி முடிப்பாயாக!

7. எங்களுடைய பெண்ணை மணம் பேசி முடிப்பதற்காக வந்திருக்கும் தூதுவனே! செல்லாவ் அரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நீ கொண்டு வந்த ஓலை செல்லுமோ? தன்னை வழிபடும் அடியார்களுக்குச் சிறந்த வரங்களை அருள்கின்ற அரங்கநாதனும் நப்பின்னையின் கணவனாகிய திருமாலின் பாதங்களில் அன்பு கொண்டிருக்கின்ற மறவர்குலப் பெண்களின் மேல் ஆசை கொண்டு, முன்னாளில் பட்டத்து அரசர்கள் பட்ட பாடுகளை எங்கள் ஊருக்கு வந்து காண்பாயாக. எங்கள் வீட்டு வாசலில் வைத்து மூடும் படல் அவர்கள் பிடித்து வந்த குடைகளாகும். தினை அளப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் மரக்கால்களும் படிகளும் அவர்கள் அணிந்து கொண்டு வந்த பெரிய கிர்டங்களாகும். குடிசையின் மேல் மூடியிருக்கின்ற கற்றையானது அவர்கள் காற்றுக்காக வீசிவந்த சாமரங்களாகும். எங்கள் வீட்டுகளைச் சுற்றி வேலியாக அமைந்திருப்பது அவர்கள் தோல்வியடைந்து விட்டுவிட்டுப்போன விற்களும் வாள்களும் வேல்களுமாகும்.

2. முத்தொல்லாயிரம்

யான்தியன்

புகம்

1. வலிமை மிக்க பாண்டியனின் நாட்டின்கண் நிலத்தைத் தோண்டத் தோண்டக் கிடைப்பன செம்பொன்னாகும். அவன் ஊனின்கண் மக்கள் அறிவு பெற வீடுதோறும் எழுந்து முழங்குவன இயல், இசை, நாடகம் என முத்துமிழ் நூல்களாகும். அவன் கடலின்கண் கிடைப்பன வென்னசங்கும் முத்துக்களுமாகும். மலைச்சாரவின்கண் வாழ்வன யானைக் கூட்டங்களாகும். வெற்றி மிக்க மார்புகளாகும்.

யானையின் பட்டயம்

2. வலிமை மிக்க இலை வடிவமைந்த வேலையுடையவன் பாண்டிய மன்னன். அவனது போர்க்குரிய ஆண்யானையானது தன்னுடைய கொம்புகளையே எழுத்தாணியாகக் கொள்ளும். வீரம் கனல்கின்ற பகை அரசர்களது அச்சம் மிகும் மார்பை ஓலையாகக் கொள்ளும். இவ்வாறு கொம்பாகிய எழுத்தாணி கொண்டு பகையரசர்களது மார்பாகிய ஓலையில் அழுகும் செல்வழும் நிறைந்த இந்த உலகமெல்லாம் எங்கள் பாண்டிய மன்னனுடையதே – அவனுக்கே சொந்தம் என்று எழுதும்.

உத்திராடக் தீர்நாள்

3. பகை மன்னர்களோடு செய்யும் தேர்ப்போரில் வெற்றி வேந்தனாக விளங்கும் நம் பாண்டிய மன்னன் பிறந்த நாள் இன்றைய நாள். இன்று உத்திராட விண்மீனுக்குரிய நாள். குற்றம் கண்டபொழுது, போர்க்குரிய மன்னனாக விளங்கும் நம்மன்னன் இன்று போர்க்குரிய வேந்தனாகக் காட்சியளிக்க மாட்டான். யாரோடும் போர் செய்யவும் மாட்டான். இன்று போர் இல்லை. ஆகவே பகைவர்களை அடைத்து வைத்திருக்கும் அழகிய சிறைக் கதவுகளைத் திறந்து, பகைவர்களை விடுதலை செய்து விடுங்கள்! நம்முடைய யானைகளையும் தேர்களையும் இசைக்குரிய நடைபயிலும் குதிரைகளையும் போர் அணி நீக்கி, உலா அணி அணிவித்து, நகரின்கண் உலாவரச் செய்யுங்கள்!..

சேரன்

நெஞ்சுவிடு தாது

1. தோழி! மிக்க சினம் பொருந்திய வேலையும் ஆராய்ந்து தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்ற மனிகள் பதித்த அணிகலன்களையும், தளிரோடு ஒழுங்கு பெறத் தொடுக்கப் பெற்றப் பூமாலையையும், உடைய சேரனைக் காணும் பொருட்டு என் நெஞ்சம் சென்றது. அவ்வாறு சென்ற என் நெஞ்சம் அவனைக் காணப் பெறாமையால், கடுமையாகத் தாக்கும் இப்பனிக்கால இரவில், குளிர் தாங்காது தன் கையையே போர்வையாகக் கொண்டு இன்னும் அவனது பெரிய தலைவாயிலில் காத்துக் கொண்டிருக்கிறதோ? என்கிறாள்.

குடுபோ? தீங்களோ?

2. குற்றம் செய்த பகைவரைக் கண்டவிடத்து இயல்பாகவே சிவக்கும் கண்களையுடைய சேர மன்னானது யானைப் படையில், கோபமும் மதமும் கொண்ட கொடிய யானைகள் இருந்தன. அந்தப் போர் யானைகளில் ஒன்று, போர் செய்வதில் தனிப்பட்ட சிறப்பு வாய்ந்த படை பலம் பெருத்த மன்னர்களாது விரிந்து பரந்த மாலையோடு சூடிய வெண்குற்றக்குடையை, அதன் நிலைகுலையும் வண்ணம் அடியோடு பெயர்த்து எறிந்து கொண்டே வந்த பழக்க உணர்ச்சியில், எதிரில் மாற்றார் படை ஒன்றும் காணாது, சற்றும் சிந்தியாது, மேல்நோக்கி முழுநிலவை மாற்றார் குடை எனக்கருதித் தன் துதிக்கையை நீட்டும்.

பூழியின் போர்க்களம்

3. பூழிநாட்டையுடையவன் சேரன். அவனுக்குப் பல மன்னர்கள் பகைவர்களானார்கள். எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து, போலில் சேரனை எதிர்த்தனர். தோல்வியற்று இறந்து வீழ்ந்தனர். அவர்கள் மார்பில் மரகதப்பூண் அணிந்திருக்கிறார்கள். தோள்களில் கனத்த காப்புவளைகளைப் பூட்டியிருக்கிறார்கள். கையில் வயிரக்கடகம் அணிந்துள்ளனர். இறந்து கிடக்கும் இவர்களைத் தின்பதற்கு நரிக்கூட்டங்கள் வருகின்றன. அதில் ஒரு சிறு நரிக்குட்டி மன்னர்களின் வயிரக் கடகமிட்ட கையைக் கடித்து இழுத்தது. கடித்தத்தினால் வயிரம் அதன் வாயைக் கிழித்துவிட்டது. இழுத்த வேகத்தில் தோளில் பூட்டியிருக்கும் காப்புவளை கழுன்று கீழே உருண்டு நரியின் தலையில் மோதிற்று. அதனால் தலையிலும் வாயிலும் புண் உண்டாகி இரத்தம் வடிய ஆரம்பித்துவிட்டது. வேதனை பொறுக்காத நரிக்குட்டி கதறித் தன்தாயை ஊளையிட்டு அழைக்கிறது. இப்படி ஓரிடத்தில் மட்டுமல்ல, பல பகுதிகளிலும் நரிக்கூட்டம் ஊளையிட்டுக் கதறுகிறது.

சோழன்

மன்னர் மன்னன்

1. “அரசர்களே! எங்கள் மன்னன் பெருமைக்கவன். அருள் உள்ளம் படைத்தவன். உறந்தை என்ற நாட்டுக்குரிய சோழ மன்னன். அவன் அழகிய திருவடியில் முன்னே நேற்று அரசர்கள் தங்கள் கப்பப்பொருளைக் கொண்டு வந்து வைத்து முடிதாழ்த்தி வணங்கியதால், திருவடியில் முடிகள் உராய்ந்து புண்ணாகியிருக்கிறது. அப்புண் இன்றும் நலமடையவில்லை. ஆகவே மேலும் மேலும் முடிஉராய்ந்து துன்புறுத்தாவன்னம், நீங்கள் சற்றுப் பொறுத்திருந்து, பிறகு கொடுங்கள்” என்கிறான் அமைச்சன்.

களிறு புறப்படால்

2. ஓளி உமிழும் இலை வடிவமைந்த வேலைக் கையகத்தே கொண்டுள்ளவன் சோழன். அவனுடைய ஆண்யானையானது போருக்குப் போகப் புறப்பட்டு வரும். அப்பொழுது அதைக் கண்டதும் கழுகினங்கள் ஆர்ப்பாரிக்கும்; பருந்தினங்கள் பின் தொடரும்; நரியினங்கள் நான்கு பக்கங்களிலிருந்தும் ஓடிவந்து ஊளையிடும்; வெற்றியோடு மாலை அணிந்து பெண் பேய்கள் சூத்தாடும்.

ଓিৱাতীন কুণ্ডা঳ (কেৱা)

3. இன்று இரேவதி விண்மீனுக்குரிய நாள். ஒளி உழிமும் இலை வடிவமைந்த வேலையுடைய எங்கள் சோழ மன்னான் பிறந்த நாள். அவனிடம் இன்று வேதம் ஒதும் அந்தண்மையாளர்கள், பகவும் பொருளும் பரிசாகப் பெற்றனர். புலவர்களும் அமைச்சர்களும் மாட்சிமைப்பட்ட, மந்தர மலை போன்ற பொருளும் பரிசாகப் பெற்றனர். ஆனால் இந்தச் சிலம்பி இனம் பெரிய ஆண் யானைகளைப் பரிசாகப் பெற்றுச் செல்கின்றனர். ஆனால் இந்தச் சிலம்பி இனம் கூடியுந்து நிற்கின்றனவே ஏன்? என்கிறார்.

3. அழகர் கீள்கள் விடு தாது

1. தலைவியின் வாயிலாகக் கிள்ளையின் பெருமைகளை எவ்வாறெற்றலாம் புலவர் எனக்கோடுகிறார்?

முன்மதன் வாகனம் மயக்கிடும் நன்மொழி

கருநிறக் கடவுள் திருமாலின் பெயரான அரி என்ற பெயரைக் கொண்டு விளங்குவது கிணி. பாற்கடலிலே படுத்துறங்குவதற்காகப் பாயாக விரிக்கப்பெற்ற ஆலிலை போன்ற பக்கமை நிறம் கொண்டது. ஜிந்து மலர் அம்புகளைக் கொண்டு விளங்குபவனும் உலகத்தார்க்கு இன்பம் வழங்குபவனுமான மன்மதனின் வாகனமாக விளங்கும் பெருமையைப் பெற்றது.

விளிக்க ஒண்ணுமோ கிளியின் பெருமை

உலகம் முழுவதிலும் இன்பம் கொள்வோர் கிளியின் மொழி கேட்டு மகிழ்வர். மன்மதனின் தேரினை இழுத்துச் செல்லும் பச்சைக் கிளிக்குச் சூரியனின் தேரை இழுத்துச் செல்லும் குதிரையும் தேரினை இழுத்துச் செல்லும் பச்சைக் கிளிக்குச் சூரியனின் நூனைப்பாகாது. உலகம் முழுவதும் கிளி நிறைந்திருக்கிறது. சுக முனிவர் கிளி வடிவம் எடுத்ததால் ஞான விளக்காக விளங்கும் பெருமை உண்டாயிற்று.

தக்கை மொழியிடம் தமோற்றம் விரும்புவர்

பறவைகளுக்கு வகைவகையாய் வண்ணங்கள் அமையினும் கிளியின் ஜவண்ணத்தில் எல்லா வண்ணமும் அடங்கும். உடல் முழுமையும் பச்சை நிறத்தோடு விளங்குவதால், உலகோர் கிளியை உழையாள் என எண்ணிவிடுவார்கள் என்பதற்காக மூக்கில் மட்டும் செம்மை அமைந்தது. பொதுவாக நாக்குத் தடுமொறிப் பேசுவோரை உலகோர் விரும்ப மாட்டார்கள். ஆனால் அத்தகைய தடுமாற்றத்தோடு பேசும் கிளியை யாரும் தள்ளி விடுவதில்லை.

കുവേംഗേക്ക് കുപ്പോയുമ് ആയു

வெற்றி வீரனான சீவகனின் மனைவியருள் ஒருத்தியான காந்தருவதத்தையும் 'தத்தை' என்ற பெயரைப் பெற்றதாலேயே புகழ் பெற்றாள். கூடுவிட்டுக் கூடு பாயும் யோகியைச் சிறந்த அறிஞரே அறிந்து கொள்ள இயலும். ஆனால் கிணி ஒரு கூடுவிட்டு மறு கூடு பாய்வதை எல்லோரும் கண்டு மகிழ்லாம்.

தெய்வத் திருக்காற்றில் திகழும் கிள்ளை

கீரம் என்ற பெயர் பெற்றதால் கிளிக்கு ஆடையும் உண்டு. சுகம் என்ற பெயர் பெற்றதால் இன்பத்தின் வடிவமாய் விளங்குகின்றது. ஒருவரும் தள்ளாத ஒப்பற்ற மொழி பேசும் இயல்புடையது; பெண்கள் விரும்பி வளர்ப்பர்; திருமகளும் பார்வதியும் கையில் ஏந்தி மகிழ்வர். கேட்டு அறியும் திறம் பெற்றது கிளி. வன்னியாகிய நெருப்பு உண்ட அனைத்தும் தூய்மை பெறும். வன்னி என்னும் பெயர் கொண்டதால் கிளி உண்ட எச்சிற் கனியை யாரேனும் வெறுப்பாரோ?

சுகம் எனும் பெயர் பெற்றாய்! சோர்வுத் துன்பம் போக்குவாய்

குற்றமற்றோர் கிளியின் சொல் கற்பர். அதுவும் சொல் கற்கும். நான்கு வேதமாகிய குதிரைக்குப் பிரமன் என்கிற சாரதி உண்டு. ஆனால் மன்மதனின் தேர்க்குக் குதிரையாக இருக்கும் கிளிக்குச் சாரதி யாரும் இல்லை. அண்ணன், அக்கா என்று சொல்லி, வீட்டுக்குள்ளே மனிதர்களோடு சேர்ந்து வாழும் இயல்புடையது. 'சொன்னதைச் சொல்லும்' என்று அனைவரிடமும் பாராட்டைப் பெறுவது. அனைவரும் விரும்பிக் கிளியின் காலைப் பிழிப்பர். காதல் மயக்கத்தால் மனம் உடைந்த மகளிரின் துன்பத்தைப் போக்கவே கிளிக்குச் சுகம் என்ற பெயர் உண்டாயிற்று.

பொன்னின் அழகு ந் யுத்திருக்கும் கிளைநீறம்

கிளி, மகளிர் விரும்பிய வரைக்கும் வளரும். வில் தாங்கிய மன்மதன் வரக்கண்டால் அஞ்சும். கிளியின் சாயலும் வளைந்த அழகிய மூக்கும் திருமால் கொடியின் மேலிருக்கும் கருடாழ்வாரின் கூறாகும். ஆசானாய் இருந்து அரங்கன் பெயரை உபதேசம் செய்யும். முத்தம் கொடுக்க முகம் கோணமாட்டாது. அதற்கு முத்தம் கொடுப்பதால் மகளிர் இதழ் சிவந்ததோ? திருமால் குழல் ஊதும் போது தளிர்த்த இலைகளின் பச்சை நிறமே உடல் வண்ணம். திருமாலின் குழலிசை போன்ற குரல் உடையது.

2. கிளியின் பெருமைகளாகக் கவிஞர் கூறும் செய்திகளைத் தொகுத்துரைக்க.

கிளியை அரசு, மன்மதன் வாகனம்; ஞானவிளக்கு; பெண்கொடி; பச்சைப் பிள்ளை; பெரிய திருவடியின் பெருமை என்றெல்லாம் போற்றும் கவிஞர், கிளியின் சிறப்புகளை மேலும் புகழ்ந்துரைகிறார்.

தவமியற்றுவோர் ஆயினை நீட்டிக்க மூச்சுக்கலை பயிலவர். கிளியோ காற்றாகிய மூச்சைத் தன் ஆணைப்படி பின்னே வரச்செய்யவல்லது; தெற்குத் தவம் என்ற ஒன்று தேவையில்லை எனக் கிளி மேன்மைப் படுத்தப்படுகிறது.

திருமகளோடும், உமையோடும் நட்பு கொண்டுள்ளது கிளி. அவர்தம் கையில் அமர்ந்து நெருக்கமான நட்பை வளர்ப்பது. திருமாலும் உமையும் கிளியும் ஓரே மாதிரியான பச்சை நிறத்தில் இருப்பதற்குரிய காரணம் என்ன? அது வந்த விதம் எந்த விதம்? என வினவுகிறார் கவிஞர்.

அரங்களின் பெயரை அடிக்கடி உச்சரிப்பதாலே கிளியின் நாக்கு குறுகிப் போனது என்கிறார் புலவர். காலை எழுந்ததும் பெண்கள் தம் கைகளையும் கண்ணாடியையும் பார்ப்பர்;

இதற்குக் காரணம் சிவந்த அவர்களது விரல் நகங்கள் கிளியின் மூக்குப் போலச் சிவந்திருப்பதால் அல்லவா? கிளியை அரவணனத்து மகிழும் வாய்ப்பில்லாத பெண்கள் வாழ்வு வீண்.

கிளி, விரும்பியவாறு சோலைக் கனிகளை உண்ணும்; இல்லையேல், அவை தேன் சிந்துகின்ற சக்கையாகிவிடும். கிளியாலே அவை பெருமை பெற்றன எனப் புகழ்ந்து கூறுகிறார் கவிஞர்.

3. கிளியை மற்ற பறவைகளிலிருந்து வேறுபடுத்தித் தூதுக்குக் கிளியே சிறந்தது எனத் தலைவி அடுக்கும் காரணங்களைத் தொகுத்துரைக்க.

கிளியைத் தவிர வேறு எந்தப் பறவையும் தூது செல்வதற்குப் பொருத்தமுடையது அல்ல எனத் தலைவி 'கிள்ளை விடு தூதில்' கூறுகிறார்.

அன்னமானது கிளிக்கு உணவாய் அமைவது; எனவே அது பெருமை அற்றது. செழுங்குயில், கிளியின் தலைவனான மன்மதனுக்குச் சின்ன வடிவங் கொண்டது. ஊதப் பறந்து போய்விடும். எனவே சிறப்பில்லை. அது தூது செல்லத் தகுதி இல்லை.

வண்டு மலரின் மொட்டினை அவிழ்ப்பது (முடிச்சவிழ்ப்பது) மது உண்பது; எனவே வாய்மை இழப்பது. எனவே, அதுவும் தகுதி அற்றது.

புறா, சுவையில்லாத இனிமையற்ற பேச்சுடையது; கசப்பான வார்த்தை கொண்டது. எனவே அதை யார்தான் தூதுக்கு அனுப்புவார். எனவே, அதற்கும் தகுதி கிடையாது.

மயிலோ பிணிமுகம் என்ற பெயருடையதால், நோய்த்தன்மை கொண்டது. அதைக் கண்டு பிறர் ஒதுங்கிக் கொள்வார். சுக வடிவமான கிளிக்கு அஃது ஈடாகாது.

நாகணவாய்ப் பறவைக்கு ஓரளவு பேசவருமெனினும், கிளி தந்த பிச்சையால் அது பேசகிறது. ஆயின் இனிமையான பேச்சு என்பது அதற்கில்லை. கிளியின் கல்வி கேள்விகளில் சிறிதளவு பெற்ற அதற்குத் தகுதியில்லை.

எனவே, அன்னம், குயில், வண்டு, புறா, மயில், நாகணவாய்ப்புள் ஆகிய எந்தப் பறவைகளும் தூது செல்லத் தகுதியுடையன அல்ல. எனவே, பல சிறப்புகளும் பெருமைகளும் கொண்ட கிளியே தூது செல்லத்தக்க பறவை என்கிறாள் தலைவி.

வீட்டில் இருப்போரிடம் இதமாகப் பழகும் தன்மையது கிளி. அவர்களை அண்ணன் என்றும் பித்துப் பித்ததோர் காதல் நோயால் வருந்துவார். அதனை நீக்கவோ கிளி பச்சிலை வடிவம் கொண்டது. மகளிரின் காமம் என்னும் காட்டினைச் சுடுவதற்காகவா அது (கிளி) வண்ணி என்னும் பேயர் பெற்றது (வண்ணி = கிளி; நெருப்பு). மகளிரின் பெருந்துயராகிய யானையைக்

பேயர் பெற்றது (வண்ணி = கிளி; நெருப்பு). மகளிரின் பெருந்துயராகிய யானையைக்

கொல்வதற்காகவா அது அரி என்னும் பெயர் பூண்டது (அரி = கிளி; சிங்கம்). வில் போன்ற நெற்றியையடைய மகளிர் தம் விரகதாபம் கொள்வதற்காகவா அது கிள்ளை என்னும் பெயர் கொண்டது.

உள்ளம் உடைந்த சொற்களின் துயரத்தைப் போக்குவதற்காகவா கிளி, சுகம் என்ற பெயரைப் பூண்டது எனக் கிளிக்கு உள்ள பல பெயர்களைச் சொல்லித் தலைவி அதனைப் பாராட்டி உரைக்கிறாள்.

4. தலைவிக்கும் கிளிக்கும் உள்ள வேறுபாட்டைக் கூறுக.

மாமரத்தின் பழமன்றிக் காய் அல்லது பூ என்றால் அதனை நீ ஏற்காது, அவற்றது நாக்கையும் முக்கையும் அறுத்துவிடும். செல்வமும் நன்மையும் நல்கும் திருமாலின் திருவடிகளை விட்டு நீங்காது. இதற்குக் கைகளில்லை. அதுபோலக் கிளியைக் தூதனுப்பும் தலைவிக்குச் சிறகுகளில்லை. இதுவே தலைவிக்கும் கிளிக்கும் உள்ள வேறுபாடாகும்.

5. தலைவி எண்களை வரிசைப்படுத்திக் கிளியின் பல்வேறு பெயர்களைக் கூறும் நுட்பத்தை விவரி.

கிளியின் வண்ணம், சிறகு, குரல் என்று ஓவ்வொன்றையும் தலைவி புகழ்ந்துரைக்கிறாள். அவற்றோடு எண் அடிப்படையிலும் அதனைப் போற்றித் தன்னை ஊரானது சிலர் தூற்றும் நிலையையும் குறிப்பிடுகிறாள்.

தன் கதையைக் கிளியிடம் உரைக்கும் தோழி, அழகுக் கிளி, அழுதக் கிளி; இனிய குஞ்சுக் கிளி; தென்றல் குழந்தையை அள்ளிவரும் செல்வத் தாய்க்கிளி; பொற்கிளி என்றெல்லாம் புகழ்கிறாள்.

ஓன்றிலிருந்து ஏழு வரை உள்ள எண்களைத் தலைக்கூடாய் நிரல்படுத்திக் கிளியின் சிறப்போடு இயைத்துக் காண்கிறாள் தோழி.

“ஏழு முத்தி தரும் தலங்களுள் ஓன்றான ‘அவந்திகை’ என்னும் பெயருடையாய்; வல்லின எழுத்து ஆறில் ஓன்றாய் தகரத்தை முதலாகவுடைய ‘தத்தை’ என்னும் பெயர் பூண்டாய். ஐந்து பூதங்களுள் (நெருப்பு) ‘வண்ணி’ எனப் பெயர் பெற்றாய்; நால்வகைப் படையில் ஓன்றான ‘குதிரை’ என்ற பெயர் கொண்டாய்; மூப்பெருந் தெய்வங்களுள் ஓன்றாகிய ‘அரி’ (திருமால்) பெயரால் அழைக்கப் பெறுகிறாய். இரு பயன்களுள் ஓன்றான (சுகம் / துக்கம்) ‘சுகம்’ என்னும் பெயரால் சுட்டப்படுகிறாய். ஒரு நாளில் கட்டப்படும் திருமாலை அடையாப் போய், ஊரார் பழி தூற்றும்படியாக அலர் தூற்றப் பெறும் எனது கதை கேட்பாயாக” என்று கிளியிடம் மொழிந்தாள் தலைவி.

6. மறுமாலை வாங்கி வா

அன்புடன் எம் அணவரின் திருமாலை நோக்கி அவர் தம் இரு தோன்களிலும் அணிந்து இருக்கும் பூமாலையை அவர் என் காதலை ஏற்றுக் கொண்டதன் அடையாளமாகத் தரும்படி கேள். “இரு வேளை உங்களுடைய மாலையை நீங்கள் தந்து உதவவில்லை என்றாலும் எங்கள்

அன்னையாகிய கோதை நாச்சிபார் சூடுக்கொடுத்து, அதன் பிறகு நீங்கள் அணிய அளித்திட்ட, மலர்த்தாது நிறைந்த மாலையையேனும் தாருங்கள்” என்று கிளியே நீ கேட்பாயாக.

முறையுடன் தன்னை அடுத்து வந்து வேண்டி நிற்போர் அனைவருக்கும் தன் ஆடித்திருவிழாவின் போது கேட்கும் வரத்தை ஈந்தருளும் அழகன் நீ மாலையைக் கேட்டால் இல்லை என்று சொல்ல மாட்டான். எவர் மனத்திலும் எழும் தடுப்பதற்கு அரிய மயக்கத்தை நீக்கும் அழகர் திருத்தோளில் அணிந்திருக்கும், மணம் நிறைந்த மலர் மாலையை நீ எனக்காக வாங்கி வா.

4. தீருக்குற்றாலைக் குறவுக்கீ

மலைவளம் சுறுதல்

1. ஆண்குரங்குகள் பலவகையான பழங்களையும் பறித்துக் கொண்டு வந்து கொடுத்துத் தம் மந்திகளோடு கொஞ்சிக் கொண்டிருக்கும்; அப்போது அம்மந்திகள் கீழே சிந்துகின்ற கனிகளுக்காக எதிர்பார்த்துத் தேவர்களும் கெஞ்சிக் கொண்டிருப்பார்கள். கானவராகிய வேடுவர்கள், தம் கண்களால் உறுத்து நோக்கி அந்த வானவர்களைக் கீழே வருமாறு அழைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். வானிலே இயங்கும் சித்தர்கள் பலரும் அடிக்கடி வந்து வந்து காயசித்தி மூலிகைகளை வளர்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். தேனருவியானது அலைகள் மேலே எழும்பிச் சென்று வானின் வழியாக ஒழுகிக் கொண்டிருக்க, அதனால் செங்கத்தோனின் தேர்க் குதிரைகளின் கால்களும் தேர்ச்சக்கரங்களும் வழுக்கி விழவும் நேரும். வளைந்த இளம்பிறையினைத் தம் சடையிலே முடிந்திருக்கும் அழகினையுடையவரான குற்றாலநாதரின் அத்தகைய வளமுடைய திரிசூடமலைதான் எங்களுடைய மலையுமாகும்.

2. முழுக்கமிடும் அலைகளையுடைய நீர்வீழ்ச்சியானது தானும் கழங்காடுவது போல முத்துகளைச் சொரிந்து கொண்டிருக்கும் கானவர் மனைகளின் முற்றங்களிலெல்லாம் பரவிப் பெண்களின் சிற்றில்களையும் அவ்வருவி நீரானது கொண்டு ஒடிக்கொண்டு இருக்கும். மலைச்சாரல்களிலே கிழங்குகளைக் கிள்ளி எடுத்தும், தேன் இறால்களை எடுத்தும், மலைவளங்களைப் பாடியும் நாங்கள் நடனமாடுவோம். களிற்று யானைகளின் கொம்புகளை ஒடித்துக் கொணர்ந்து, பூண்கட்டி, அதனாலே வறுத்த தினையினை உரவிலே இட்டு இடிப்போம். குரங்குகள் இனிய மாயரத்தின் வளமான பழங்களைப் பறித்துப் பறித்துப் பந்தாடுவது போல எறிந்து கொண்டிருக்கும். தேன் பெருகியிருக்கும் செண்பக மலர்களின் வாசமோ வானுலகிலும் சென்று பரவும். அருளோடு அடியவர்களுக்கு வழங்கும் கொடைத் தன்மையினையுடைய மகராசர் திருக்குற்றாலநாதர். குறும்பலாவினாடியிலே கோவில் கொண்டிருக்கும் ஈசராகிய அக்குற்றாலநாதருடைய, வளம் பெருகிக் கொண்டிருக்கும் திரிசூட மலையே எங்கள் மலையுமாகும்.

3. ஆடும் நாகப் பாம்புகள் கக்கும் நாகரத்தினங்கள் கோடி கோடியாகக் கிடந்து ஓளி பரப்பிக் கொண்டிருக்கும். வெண்ணிலவைத் தாம் உண்ணும் வெண்சோற்றுக் கவளமென நினைத்து, யானைகள் அதனை வழிமறித்து நிற்கும். வேடுவர்கள் தினைப் பயிரினை விடைப்பதற்காகப் பண்படுத்தும் தினைப்புளங்கள் தோறும் அவர்கள் காடழித்து நெருப்பிடலால், அகில், குங்கும், சந்தனம் முதலியவற்றின் நறுமணம் கமழுந்து கொண்டிருக்கும். காட்டின் எம்மருங்கும்

வளர்யாடுகள் துள்ளிக் குதித்துப் பாய்ந்து ஓடுக்கொண்டிருக்கும். காகமும் அணுகாத உயர்ந்த மலையுச்சிகளிலே, மேகக்கூட்டங்கள் வந்து படிந்து கொண்டிருக்கும். நெடுய குறும்பலாவினடியிலே இருக்கும் ஈசா; கயிலாச மலையினைத் தமக்கு வாசமாகக் கொண்டவர்; அவர் நிலையாகத் தங்கியிருக்கும் திரிகூடமலைதான் எங்கள் மலையுமாகும்.

4. கயிலை மலை என்று போற்றப்படுகின்ற வடதிசையிலுள்ள மலைக்கு ஓப்பாகத் தென்திசையிலே விளங்கும் மலை இந்தத் திரிகூட மலையேயாகும். 'பொன்னிறமான மகா மேரு மலை போலும்' என்று சொல்லும்படியாக உயர்ந்து நிற்கும் மலை, இந்த மலையேயாகும். சிவசயில மலை என்று கூறப்படும் தென்திசையிலேயுள்ள மலைக்கு வடதிசையிலே இருக்கும் மலை இந்த மலையேயாகும். சகல மலைகளும் கொண்டிருக்கும் சிறப்புகள் எல்லாவற்றையும் தனக்குள்ளே அடக்கிக் கொண்டிருக்கும் மலையும் இந்த மலையேயாகும். வயிரக் கற்களும் மாணிக்கங்களும் வினைகின்ற மலையும் இந்த மலையேயாகும். வானத்துக் கதிரவன் மலைக் குடைகள் தோறும் நுழைந்து நுழைந்து ஒளிபரப்பும் மலையும் இந்த மலையேயாகும். திருப்பாற் கடலிலே பாம்பணைமேல் துயில் கொண்டிருப்பவரான திருமாலும் கண் விழித்துக் கொண்டவராகி, அகிலமெல்லாம் தேடித்திரிகின்ற மேன்மையாளராகிய திருக்குற்றால் நாதரின், இந்தத் திரிகூட மலையே எங்கள் மலையுமாகும்.

5. கொல்லி மலை என் தங்கையான செல்லி என்பவனுக்கு உரிமையான மலையாகும். என்கொழுநனுக்குக் உரிமையான மலை பழநி மலையாகும். கதிரவன் படிந்து செல்லும் விந்திய மலை என் தந்தைக்குரிய மலையாகும். இமயமலை என்னுடைய தமையனுக்குரிய மலையாகும். சொல்வதற்கு அருமையுடையதான சுவாமி மலை என்னுடைய மாமியின் மலையாகும். என் தோழியின் மலை நாஞ்சில் நாட்டிலுள்ள வேள்வி மலையாகும். மேகக் கூட்டங்கள் முழுவகளைப் போல இடிமுழுக்கினைச் செய்ய, அதற்கிணங்க மயிலினங்கள் ஆடுக்கொண்டிருக்கும் திரிகூட மலையே எங்கள் மலையாகும்.

6. எங்கள் குலத்தைத் தவிர வேற்றாரு குலத்திலே பெண் கொடுக்கவும் மாட்டோம், பெண் கொள்ளவும் மாட்டோம். எங்கள் சாதியினரை ஒருவர் உறவு பிடித்துக் கொண்டனரென்றால், எந்நாளும் அந்த உறவை நாங்கள் கைவிடவும் மாட்டோம். நாங்கள் அப்படிப்பட்ட குறவர் குலத்தவராவோம். நாங்கள் அச்சங் கொண்டு நடுங்கும்படியாகத் தினைப்புனத்திலே வந்த பெரிய மிருகமாகிய யானையை விலக்கி, வேங்கை மரமாகி நின்று எமக்கு நிழல் செய்த அந்த நன்மையினை எண்ணியே அருளாளரான இலஞ்சி வேலவர்க்கு, எம் குலத்துப் பெண்களுள் ஒருத்தியை மனைவியாக நாங்கள் கொடுத்தோம். அதற்காக, எங்கள் ஆதினத்திலிருந்த பிற மலைகளையெல்லாம் அவளுக்குச் சீதனமாகவும் கொடுத்தோம். ஞாயிறும் திங்களும் சுற்றி வருகின்ற மகாமேரு மலையினைத் துருவன் என்பவனுக்குக் கொடையாகக் கொடுத்து உதவினோம். அத்தகைய பெருமையுடைய எங்களுடைய மலையானது, பரமனாகிய குற்றால் நாதர்க்கு உரிய திரிகூட மலையாகிய பழைய மலையேயாகும்.

5. திருக்கருவைப் பற்றிறுப்பத்தந்தாதி

1. வேளிற் காலத்துக்கும் கரும்பு வில்லுக்கும் உரியவனான மன்மதன் எய்யும் காமக் கணைக்கும், அழகாய் விளங்கும் மங்கையர்கள் மனத்தைச் சுழற்றித் தம் வசப்படுத்தவல்ல நிலோற்பலம் போன்ற கொடிய கண்களாகிய வலைக்கும் இலக்காகி வருந்தி, இழிவாகிய துன்பக் கடலில் நாள்தோறும் அழுந்திக் கிடக்கும் என்னையும் ஒரு பொருளாகக் கருதி ஆட்கொண்ட ஞானவாவனே! தமிழ் வழங்கும் திருக்கருவையில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனே! சிற்சபையில் ஆனந்தத் தாண்டவம் புரிபவனே! உன் பெருங்கருணைத் திறத்தை என்னென்பேன்!

2. திருக்கருவையில் எழுந்தருளியிருக்கும் முதல்வனே, பொய்யான இச்சரீரத்தை எடுத்து நல்ல நாட்கள் யாவும் வீணை கழிய, மெய்ந்திலையில் நிற்காது பொய்யாக நடித்து ஒழித்தேன், இளமை கழிந்த இக்காலத்தில்தான் உனது திருநாமங்களை ஒதினேன்; அதனால் எனது பழவினையின் தொடர்பை விலக்கினேன்; பிறவியாகிய கடலை நீந்தி முத்திக் கரை சேர்வதற்கு உனது திருவடிகளை ஒரு பெரிய தெப்பமாகக் கொண்டேன்; இவற்றால் என் உள்ளக் கருத்தனைத்தையும் நிறைவேற்றிக் கொண்டேன். இனி எனக்கென்ன குறை? ஒன்றுமில்லை.

3. தூண்டாத தீபம்போலும் நின்று மலவிருளையோட்டும் விளக்கே! களாமரத்தின்கீழ் எழுந்தருளிய ஞான ஒளியே! திருக்கருவையில் எழுந்தருளிய இறைவனே! ஆன்தன்மையிற் சிறந்தவனே! ஒரு பற்றுக்கோடுல்லாத அடியேன் நின்பால் வேண்டுவதொன்றுள்ளது; அது யாதெனில், எந்தப் பிறவியெடுத்தாலும், கொடிய தீயமைந்த நாகத்தில் விழுந்தாலும், கண்டு மகிழ்த்தக்க சிறப்பு வாய்ந்த தெய்வப் பெண்கள் சூழ்ந்து நிற்கக் கற்பக நிழற்கீழ் இன்ப வாழ்க்கையில் இருக்கப் பெற்றாலும் உனது திருவடித் தாமரையின்கீழ் வைக்கும் அன்பென்று சொல்லப்பட்ட அழிவில்லாத பொருளே.

4. குற்றமற்ற சிறப்பினையடைய கழுவிய மாணிக்கம் போல்பவனே! அடியார்களுக்கு வேண்டிய வரத்தைக் கொடுப்பவனே! சிவபிரானே! அகத்தியர் வணங்கக் கொடி கட்டிய மதில் குழந்த திருக்கருவைப்பதியில் திருக்களா நிழலின்கீழ் எழுந்தருளிய இறைவனே! அடியேன் சரணமாகப் பெறுவது உனது திருவடியாகிய தாமரையையே; நான் புகழ்ந்து பேசுவது உனது திருநாமத்தையே; நான் பிறவி முடிவில் அடைவது உனது திருவருவாகிய சிதாகாசத்தையே; யானறிவது உனது திருவருளையே; இவையே அல்லாமல் பெறுவது வேறுண்டோ? இல்லை.

5. உனது திருநாமங்களை எடுத்துக் கூறி, உன்னையே பணிந்து மிக்க பூசை செய்யும் ஞானிகள் பொன்னுலகத்தைக் காக்க வரம் தந்தருளும் முதலாயுள்ள புனிதனே! களாநிழலில் எழுந்தருளிய இறைவனே! அறிவில் சிறியேனாகிய யான், முன்னமே தேவர்ருக்குத் தொண்டு பட்டொழுகுவேனும் அல்லேன்; சிவஞானியும் அல்லேன்; ஐயோ, உனக்கு எனியேன் செய்த பிழை கோடியுள்ளனவானாலும் என்னைப் பாதுகாத்தல் உன் கடனாம்.

6. முருகக்கடவுளைத் தந்தருளிய இறைவெணே! திருக்கருசையில் எழுந்தருளிய நேரெணே! நான், என் மனத்தை உனக்குக் கொடுத்தேன், நீ உனது திருவருளினை எனக்குத் தந்தருளினாய்; வணக்கத்தை உனக்குத் தந்தேன், தாமரைமலர் போன்ற திருவடியை எனக்குத் தந்தருளினாய்; பசிய பூங்கொத்தை உனக்குத் தந்தேன், முத்தியை எனக்குத் தந்தருளினாய்.

6. திருநெல்வேலிக் காந்திமதியம்மைப் பிள்ளைஊத்தமிழ்

1. அழகான மணம் மிகுந்த மாலையைத் தோளில் அணிந்த இமயவானின் பரந்து விளங்கும் மார்பில் வளரும் குழந்தையே; திருநெல்வேலியின்கண் வாழும் காந்திமதித் தாயே வருக வருக என உண அழைக்கின்றேன். இனி, நீ வராமலிருந்தால் வேல் போன்று வளைந்த உன் கண்ணிற்கு மை தீட்டமாட்டேன்; ஓளிவீசுகின்ற பிறைச் சந்திரனைப் போன்ற நெற்றியில் திலகமிடேன்; அழகான அணிகலன்களை அணிவிக்க மாட்டேன்; அழகிய உன் இதழிலிருந்து வரும் சொற்களோடு நான் பேசுமாட்டேன்; உன் முகத்தைச் சிறிதும் பார்க்கமாட்டேன்; செறிந்த சுவையான பாலை இளிமையாக ஊட்டமாட்டேன்; அன்புடன் இடுப்பில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு தேரோடும் அழகான வீதியின் வளத்தைக் காட்டமாட்டேன்; சிவந்த கனியைப் போலிருக்கும் உன் வாயிதழுக்கு முத்தமிடேன்; ஓளி வீசுக்கூடிய மணிகள் பதிக்கப்பெற்ற தொட்டிலில் உன்னை இட்டு அழகிய கண் உறங்கும் வகையில் தாலாட்ட மாட்டேன்.

2. முத்தொழில் புரியும் மூவர்க்கும் (அரி, அரன், அயன்) முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க்கும்; கலைவாணியின் அருள் பீடம் ஏறிய முதிர்ந்த சுவை மிகுந்த நூல்களை இயற்றிய ஆதிசங்கர முனிவர்க்கும்; வளைந்த கரும்பு வில்லைக் கைக் கொண்ட மன்மதனை வென்று திகழும் தவழுனிவர்க்கும்; புகழ்பெற்று விளங்கும் சீர்காழி திருஞானசம்பந்தர்க்கும்; அமாவாசைத் திருநாளை ஓளிவீசும் முழுமதி நாள் என்று சூறிய அபிராமி பட்டருக்கும்; அமிழ்தம் போன்ற கைத்தலம் என்ற திருப்புகழ் துதி பாடிய கவிராஜராகிய அருணகிரிநாதர்க்கும்; கடையேனாகிய எனக்குக் கருணையைப் பேராட்ட கடல் மடை திறந்தவாறு அருளி, காண்பதற்கு அரிய பாதத்தினைக் காட்டி, என்றென்றும் மறவாமை தரும் வண்ணம், பெண் யானை போன்று நடந்து வரும் தாயே வருக வருக. குளிர்ச்சியான தென்றல் போன்று வீசும் வளம் மிகுந்த தமிழ் நிலைபெற்றிருக்கும் திருநெல்வேலி காந்திமதியே வருக வருக.

3. இந்திரன் முதலாக அனைத்து தேவர்களும் போற்றி வழிபடும் இமயவான் புதல்வியே; உலகில் பயிர் முதலாக (ஓரறிவுயிர் முதலாக) வாழும் உயிர்களின்கண் நடனமாடும் அழகியே; திருமால் நான்முகன் ஆகிய இருவரும் தேடியும் கிடைக்காதிருக்கின்ற சிவனின் ஒரு பாகமாய் இருக்கின்ற அன்பு மனைவியே; தொடர்ந்து போற்றி வருபவரின் இதயத்தில் அமர்ந்து வரும் முதல்வியே; சுருங்குவதும் வளர்வதும் இல்லாது அமைகின்ற ஞானத்தின் உருவமாய்த் திகழ்பவளே; அறிவாலும் விழிகளாலும் உண்ணக்கூடிய அமிழ்தம் போன்றவளே; பகைவர் முன் அச்சப்படாதிருக்க வலிமையைத் தர வருக; எல்லா வளமையும் நிலைபெற்றிருக்கும் திருநெல்வேலியின்கண் வளர்கின்ற குமாரியே வருக வருக.

4. அனுந்திரள் கூட்டமாகிய குழலும் பூமியிலுள்ளோர்க்கு அழகாய் விளங்கும் சந்திரன் போன்றிருப்பவளே வருக; உண்ணிடத்தில் வந்து இறுயம் உருகி வணங்கும் உண்மையான அன்பர்களின் கவலை போக்குபவளே; சமணர்களின் வாதத்தை அழிக்க சீர்காழி திருஞான சம்பந்தர்க்கு அருளியவளே; பொதிய மலைவாழ் அகத்தியாரின் பெருமையைப் பெருகச் செய்தவளே; நஞ்ச போன்ற கொடுந் தொழிலைச் செய்யும் அரக்கர்களை அழித்துத் தேவர்களுக்கு உதவி வேதத்தைக் காப்பாற்றிய தாயே வருக; பண்புடனும் அன்புடனும் உண வணங்கும் தொண்டர்களுக்கு அமிழ்தம் போன்றிருப்பவளே; மூவர்க்கும் முதலாகத் திகழும் சிவனின் பாதிபாகமாக விளங்குபவளே வருக.

5. காற்றை உணவாகக் கொள்ளும் பாம்பை ஆபரணமாகக் கொண்டிருப்பவளே வருக வருக; உடலில் தழுவியிருக்கின்ற புழுதி அழகுடன் விளங்க வருக வருக; இலவம்பூ போன்ற சிவந்த இதழினை உடையவளே வருக வருக; எழுதுதலுக்கு அரிய வேதத்தைப் பரவச் செய்த இறைவியே வருக வருக; உலகில் பாவத்தை விரைந்து ஒழித்து அருள வருக வருக; அடியார்களிடத்தில் பொருந்தியிருக்கின்ற பகையும் கோபுமாகிய குற்றத்தை நீக்குகின்ற தாயே வருக வருக; பொதிய மலை போன்ற இமவானின் குழந்தையே வருக வருக; குற்றமில்லாத கரும்பு வில்லைக் கையிலேந்திய மன்மதனை வென்ற சிவபெருமானின் தலைவியே வருக வருக.

7. நளவெண்பா

1. நளவெண்பா – குறிப்பு வரைக.

நளனது வரலாற்றை வெண்பாக்களால் கூறும் நூல் எனப் பொருள்படும். இது நானுறு வெண்பாக்களால் ஆனது. சுயம்வர காண்டம், கலிதொடர் காண்டம், கலிநீங்கு காண்டம் என மூன்று பெறும் பிரிவுகளை உடையது. இதனை இயற்றியவர் புகழேந்திப் புலவர் ஆவார்.

மகாபாரதத்தில் வனபருவத்தில் தருமபுந்திரருக்கு ஒரு முனிவரால் கூறப்படும் கிளைக்கதையாக இது வருகிறது. இஃதொரு சிறந்த காதல் காவியம் ஆகும். சொல் நயம், பொருள் நயம், நடைநயம், கற்பனை நயம் உடையது. நளன் குதிரையை வாரு அறிந்து செலுத்துவதிலும் சமையற் கலையிலும் கைதேர்ந்தவன் என்பர். நளபாகம் என்பது பழமொழி.

2. புரோகிதனிடம் நளனைத் தேடுமொறு தமயந்தி கூறியவை யாவை?

தமயந்தி தன் கணவனைத் தேடுவதற்கான வழி இன்னதென ஆராய்ந்து தெளிந்து அப்புரோகிதனை நோக்கி, "நீ செல்லுமிடங்களில் இருள்மிக்க இரவுநேரத்தில் தன் மனைவியுடன் தங்கியிருந்த ஒரு பாழ்மன்டபத்தில் அன்பிற்குரிய அவளை, அயர்ந்து உறங்கும் நேரத்தில் விட்டு நிங்கியமை ஓர் அரசனுக்குத் துணிவான செயலாகுமா? என்று கூறுவாயாக. அவ்வாறு கூறியமையைக் கேட்டு, அதற்கு மறுமொழி கூறுவார் யாரேனும் உளராயினும் அவரைப் பின்பற்றிச் சென்று நன்கு அறிந்து வருவாயாக" என்று கூறினாள்.

3. புரோகிதன் கூறிய மொழிகேட்டு நளன் கூறிய மறுமொழி யாது?

"தன் மணவிலையக் காட்டல் அவன் உறங்கிக் கொண்டிருந்தபோது அவருடைய கணவன் அவனை விட்டு நீங்கியது, பழையெழைகிய விதியின் விளைவே என்பதை அறிவாயாக. அவ்வாறன்றி அம்மன்னவன் திருமகளாகிய அவனை வேண்டுமென்றே அக்கொடிய காட்டல் விட்டுச் சென்றாலேன்று நீ ஜூம் கொள்ள வேண்டாம்" என்று நளன் அப்புரோகிதனிடம் கூறினான்.

4. நளனைத் தேடச்சென்று திரும்பிவந்த புரோகிதன் தமயந்தியிடம் கூறியது என்ன?

கண்ணீரால் நனைந்த மார்பகங்களையுடைய தமயந்தி, திரும்பி வந்த புரோகிதனை நோக்கி, "நீ சென்றவிடத்தில் எங்குத் தங்கினாய்? எந்தெந்தத் திசைகளில் நளனைத் தேடினாய்? கங்கையாறு பாய்வதால் வளம்மிக்க நிடத்தாட்டரசனாகிய என் கணவனைக் கண்டாயா? சுறுவாயாக" என்றான்.

அப்புரோகிதன் தமயந்தியிடம், "நான் அயோத்தி நகரத்தில் கண்ட அத்தேர்ப்பாகன், தான் பேசும் பேச்சால் நம் நளனாகிய மன்னனைப் போல இருக்கிறான். ஆனால் அவன் உருவத்தை நன்கு நோக்கினால், அவன் நள மன்னவன் அல்லன் போலத் தோன்றுகிறான் மேலும் அவன் தன்னைக் குலத்தேர்ப்பாகன் என்று அழைத்துக் கொள்கிறான்" என்று விளக்கமாக உரைத்தான்.

5. நளன் தேரோட்டின சிறப்பினைக் கூறுக.

தமயந்தியின் செயலைத் தன் மனத்தே நினைத்து ஆராய்கின்ற நளன் செலுத்துகின்ற தேர், முன்செப்த விளை நெருங்குதலால், தமயந்தியிடம் நீங்காத விருப்பம் கொண்ட இருதுபர்ணனுடைய மனத்தினும் விரைந்து சென்றது.

இருதுபர்ணன் தேரில் ஏறிக்கெல்லும்போது, காற்றினால் அவன் அணிந்திருந்த மேலாடை பறந்துபோய் விழி, அவன் 'அவ்வாடையை எடுத்துவா' என்று செரல்லிய அளவில், நளன் கோலால் விரைந்து செல்லும்படியாகத் தூண்டப்பட்ட தேர்க்குதிரைகள் நாலாறு காததூரம் சென்றுவிட்டன. இவ்வாறு சொல்வது, நளனுடைய தேரோட்டும் திறத்தை விளக்குவதாக உள்ளது.

6. நளன் தன் மக்களோடு உரையாடிய தன்மையை விளக்குக.

தமயந்தியின் தோழியால் தன்முன் கொண்டுவந்து விடப்பட்ட தன் மக்களைக் கண்ட நளன், மனம் மயங்கி, வெய்துயிர்த்து, அவர்களைத் தன் கையால் எடுத்துத் தன் தோள்களில் அணைத்துக் கொண்டான். பின் அவர்களை நோக்கி, "மக்களே! நீக்கள் என்மக்களைப் போலவே இருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் யாருடைய மக்கள்?" என்று கேட்டான்.

நன்ன சூறியதைக் கேட்ட அப்பிள்ளைகள் இருவரும் தம் நிலைமைக்கு வருந்தி, "நாங்கள் நிடதநாட்டு அரசனாகிய நன்னுடைய பிள்ளைகள்; அவன் தன் நகரத்தைவிட்டுக் காட்டை அடைந்தமையால், நாங்கள் எங்கள் பாட்டனார் நகரமாகிய இந்நகரில் வந்து தங்கி வாழ்கின்றோம். எங்களுக்குரிய நாட்டை இப்போது வேறொருவன் ஆள்கின்றான்" என்று சூறினர்.

நன்ன அப்பிள்ளைகள் சூறிய சொற்களைக் கேட்டு மனம் வருந்தி, உள்ளம் உருகிக் கண்ணீர் சிந்தித் தன் நீங்காத உயிரோடு, செய்வறியாது நின்றான்.

பின்னர் நன்ன, தான் செய்த சிறந்த தவத்தால் பெற்ற இளவரசனான இந்திரசேனனைத் தன் கைகளால் அணைத்துக் "கொடையால் சிவந்த வளம்மிக்க அரசகுமாரனே! உங்களுக்குரிய நாட்டை வேறு ஒருவன்-ஆள நீங்கள் அவ்விடத்தைவிட்டு ஓடிப்போய் இவ்விடத்தில் தங்கி வாழ்தல் உங்கள் பெருமைக்குக் குறைவு அல்லவா?" என்றான்.

நன்ன சூறியதைக் கேட்ட இந்திரசேனன் அவனை நோக்கிச், "சமையல் தொழில் செய்பவனே! இத்தகைய சொற்களைத் துணிவுடன் என்னிடம் கூற உன்னையன்றிப் பிற மன்னர்களும் அஞ்சவர். எம் அரசர் நாட்டைப் பிறர் ஒருவன் ஆனுமாறு அவனிடம் விட்டுச் சென்றதன் காரணம் அவருடைய தவறாத வாய்மையே ஆகும் என்பதை அறிவாய்" என்றான். சென்றதன் காரணம் அவருடைய தவறாத வாய்மையே ஆகும் என்பதை அறிவாய்" என்றான். மேலும், "ஆதிசேடனால் தாங்கப்படுகின்ற பூமியின் பகுதிகளை ஆனும் மன்னர்கள் பலர், மத்யானைகளின்மேல் ஏறிவந்து, தங்கள் மணிமுடிகள் தோயும்படி வணங்குவதனால் ஏற்பட்ட தழும்புகளை, எம்தந்தையாகிய நன்னுடைய பாதங்களில் காணலாம்" என்று சூறினான்.

தன் மகனாகிய இந்திரசேனன் இவ்வாறு சூறக்கேட்ட நன்ன, அவனை நோக்கித் தன் கண்களில் நீர் சொரியுமாறு, "மன்னர்களின் பெருமையை மடையாக்கள் உள்ளவாறு அறிவார்களோ? ஆதலால் உன்னுடைய பெருமையை அறியாமல் சூறிவிட்ட என் மீது கோபம் கொள்ளாதே" என்று சூறித் தன் தலைவனங்கி நின்றான்.

7. நன்ன குடும்பத்தார் ஒன்று சேர்ந்த விதத்தை விளக்குக.

தமயந்தியின் மகனையும் மகளையும் தமயந்தியின் தோழி அழைத்துச் சென்று நன்னாகிய வாகுகளிடம் விட்டபோது, அவன் அவர்களைக் கண்டு சூறிய சொற்களைத் தோழியும், பிள்ளைகளும் தமயந்தியிடம் முழுமையாகச் சொன்னார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் சூறிமுடிக்கும் முன் தமயந்தி ஆற்றாளாய் அழுதாள்.

பின்னர் அவன் தன் தந்தையிடம் சென்று, "இந்நகர்க்கு வந்துசேர்ந்த மன்னவனாகிய இருதுபர்னனுக்குத் தேரோட்டியாய் அமர்ந்தவனும் இப்போது சமையல் தொழில் புரிகின்றவனும் ஆகிய வாகுகளே, எங்கள் தலைவனாகிய நன்ன ஆவான்" என்றுரைத்தாள்.

உடனே வீமராசன் வேந்தர்கள் பலர் தன்னைச் சூழ்ந்துவர வாகுகள் இருக்கும் இடத்தை அடைந்து, அவனைக் கண்டான். ஆனால் நளவுடைய உண்மையான முந்தைய தோற்றுத்தைக் காணமுடியாமல் திகைத்து நின்றான்.

வீமராசன் வாகுகளுடன் உரையாடி, வாகுகளுடைய நுட்பமான பேச்சுத் திறம், செயல், எண்ணம் ஆகியன ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில்லாமல் இருப்பதை அறிந்தான். பிறகு வாகுகளாகிய நளனிடம், "உண்மையை மறைக்காமல் உன் உண்மையான உருவத்தை எங்களுக்குக் காட்டுவாயாக" என்று கூறினான்.

கலியின் வஞ்சனையால் அரசுரிமை இழந்த நளன், பாம்புகளுக்கு அரசனான கார்க்கோடகன் தனக்கு முன்பு கொடுத்திருந்த ஆடைகளில் ஒன்றை எடுத்துத் தன் இடையில் உடுத்திக் கொண்டான்; மற்றொன்றை மேலே போர்த்திக் கொண்டான். அப்பொழுது உடனே தேர்ப்பாகன் வடிவம், திருமாலின் திருவடிகளைச் சுரணமாகப் பற்றியவரின் பாவங்கள் நீங்குவதைப் போல நீங்கிப் போயிற்று.

நளன் மகனான இந்திரசேனனும், மகனான இந்திரசேனையும் நளனை உண்மையான அரச வடிவத்தில் கண்டதும் மகிழிச்சியும் துக்கமும் ஒருசேரக் கண்ணீர் விட்டு அழுது வணங்கினார்.

தமயந்தியும் கண்ணீர்ப் பொழிய தன் கணவன் நளன் பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினாள். நளனது கண்களிலும் கண்ணீர் பெருகியது. அப்பொழுது தேவர்கள் எல்லாப் பக்கங்களிலும் கூடிநின்று, இவ்வுலகத்தில் வாழ்கின்ற உத்தமர்களுள் இந்நளனைப் போன்றவர் யாரும் இல்லையென்று கூறிப் புகழ்ந்துரைத்துத் தம் கைகளால் மலர்மழை பொழிந்தனர்.

சிறாப்புரோஸம் - விடர்மிட் பட்ஸம்

1. வளையினில் பாம்பு தோன்றுக் கண் அழுபக்கர் செய்த செயல்களை விளக்குக.

நபிகள் நாயகரும் அழுபக்கரும் பகைவர்களின் கண்ணில் படாதவாறு, தொர் மலையிட்டில் ஒரு குகையில் தங்கியிருந்தனர். நபிகள் நாயகம் அழுபக்கரின் முடியின் மீது தலைவைந்து உறங்கிக் கொண்டிருந்தார். வானவர்கள் மலையைச் சுற்றிக் காவல் புரிந்தனர்.

மலைக்குகையில் மிகுந்தியான பொந்துகள் இருந்தன. அவற்றில் ஒரு பொந்தினில் இருந்து கருநாகப்பாம்பு ஒன்று தன் கூரிய நச்சுப்பல் தெரியுமாறு தலையை நீட்டியது. அபுக்கர் அப்பாம்பினைக் கண்டார். பாம்பு வெளியே வந்தால் என்ன நேருமோ? நபிகள் நாயகத்தின் உறக்கம் கலைந்து விடுமே என்று அஞ்சியவராய்த் தமது மேலாடையின் ஒரு பகுதியைக் கிழித்து அப்பொந்தினை அடைத்தார். அப்பாம்பு, நபிகளுக்கு அண்மையில் வேறு ஒர் இடத்தில் இருந்த வளையினில் தலையை நீட்டியது. அழுபக்கர், பாம்பு நபிகளைக் கடித்துவிடுமோ என்றஞ்சி மேலாடையில் மேலும் ஒரு பகுதியைக் கிழித்து அப்பொந்தினையும் இடைவெளியின்றி அடைத்தார்.

குகையிட்டில் சுற்றியிருந்த வளைகளில் எல்லாம் அப்பாம்பு தலைநீட்டியது. அவ்விடங்களில் எல்லாம் அழுபக்கர் தமது ஆடையைக் கிழித்து அடைத்தார். இறுதியில் ஒரு பொந்தினை அடைப்பதற்கு ஆடை பற்றாமற் போனது. அதனால் அவர் மனம் வருந்தி நபிகள் நாயகத்தைப் பாம்பு கடித்து விடுமோ என வருந்தினார். இறுதியில் அடைக்க முடியாமல் போன அப்பொந்தின் வழியாகப் பாம்பு வேகமாகத் தலையை நீட்டியது. பாம்பு வெளியில் வருவதற்கு முன் அதனைத் தடுக்க வேண்டும் என்று எண்ணிய அழுபக்கர் தமது அழுகிய கால்களில் ஒன்றை நீட்டி அப்பொந்தினைச் சிறிதும் இடைவெளி இல்லாதவாறு அடைத்தார். பாம்பு சினங்கொண்டு அவரைக் கடித்தது. பாம்பின் நஞ்சு அவர் உடலில் பரவிற்று.

2. நபிகள் நாயத்திடம் அழுபக்கர் சூறிய செய்திகளைத் தொகுத்து வரைக.

இப்பெரிய மலைக்குகையில் தாங்கள் என் மடிது தலைவைத்து உறங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது, இந்தப் பொந்தின் வழியாக நீண்ட உடலை உடைய பாம்பு ஒன்று தலை நீட்டியது. அதனைக் கவலையுடன் பார்த்தேன். அப்பாம்பு பொந்தில் இருந்து வெளிவருவதற்கு முன், அப்பொந்தினை அடைப்பதற்காக நான் எனது மேலாடையை எடுத்துக் கிழித்துப் பொந்தின் உள்ளே புகுமாறு அடைத்தேன். அதன்பின்னர் அப்பாம்பு மற்ற பொந்துகளின் வழியாக வரமுயன்றது. அப்பொந்துகளையும் அவ்வாறே அடைத்தேன். ஒரு பொந்து அடைக்கப்படாமல் எஞ்சியிருந்ததின் வழியாகப் பாம்பு தலை காட்டியது.

நான் அப்பொந்தினையும் அடைக்க முயன்றபோது என்னிடம் போதிய துணி இல்லாமையால், அவ்வழியாக வந்து தங்களைத் தீண்டித் தங்கள் உறக்கத்தையும் கலைத்து விடுமோ என்று அஞ்சினேன். இறுதியில் என் உள்ளங்காலைக் கொண்டு சிறிதும் இடமில்லாதவாறு அப்பொந்தினை அடைத்தேன். அப்பாம்பானது, மிகுந்த சினங்கொண்டு விடத்தைக் கக்கிக் கோபத்துடன் என் உள்ளங்காலைக் கடித்துவிட்டது. இரத்தம் கொப்பளிக்கும் வகையில் என் வலது உள்ளங்காலைப் பாம்பு கடித்து இழுத்தது. அதனால்

உள்ளம் வேறுபட்டுக் கண்ணிமைக்கும் சிறிது நேரம் சற்றுச் சோர்வுற்றிடலானேன் என்று அழூபக்கர் நபிகளிடம் கூறினார். இவற்றைக் கேட்ட நபிகள் நாயகம் பொந்தின் மீதுள்ள பாதத்தை எடுத்திடுமாறு கூறினார்.

3. பாம்பு, வளையினில் இருந்து வெளிப்பட்டதும் நபிகள் நாயக்திடம் கூறியவற்றை விளக்குக்.

நபிகள் நாயகம் பாம்பை நோக்கி, நாங்கள் உனக்குச் செய்த தீங்கு என்ன? தீயவர்களைப் போன்று நீ மறைந்திருந்து கடித்ததற்கு என்ன காரணம் என்று வினவினார். பாம்பானது நபிகளின் உரையைக் கேட்டு அதன் பின்னர் பதில் கூறத் தொடங்கியது.

நபிகள் நாயகம் அவர்களே! நான் அநீதி வழியில் கடிக்கவில்லை. பழங்காலத்தில் இருந்தே இவ்வகையில் எம் முன்னோர்கள் சில சொற்களைக் கூறிவந்துள்ளனர். ஆண்டவன் ஒளியில் இருந்து தோன்றி அற்புதங்களை நிகழ்த்தும் முகமது என்னும் பெயருடைய நபி எவ்வுயிரையும் உயர்வாய் வழிநடத்துவார் என்றும்,

நபிகள் நாயகத்தின் உரைவழி நின்று இசுலாத்தில் சேர்ந்தோர் நற்பேறு பெறுவர் என்றும், அவர்கள் சொல்லை மீறியோர் பாவக்கடலில் வீழ்ந்து துன்புறுவர் என்றும், உருவ வழிபாட்டுச் சமயங்கள் காலப்போக்கில் அழிந்துவிடும் என்றும்,

மக்கமாபுத்தில் ஆண்டவன் தன் அற்புதமான திருக்குரான் நெறியை எடுத்தியம்பி, அங்கிருந்து இந்தத் ‘தெளர்’ என்னும் மலைவரையிலும் தனித்து வருவார் என்றும், மதீனம் என்னும் அழகிய நகரில் இருந்து அரசராக விளங்கி இசுலாமியச் சன்மார்க்கம் நிலைபெற்றிடச் செய்வர் என்றும், என் முன்னோர்கள் இவ்வாறு கூறிய சொற்கள் அனைத்தையும் உணர்ந்து, மனத்தில் மகிழ்ச்சியுடன் நீங்கள் இங்கு வருவீர்கள் என எதிர்நோக்கிக் காத்திருந்தேன்.

இன்றைக்கு மூன்று நாள்கள் முன்னிருந்து இம்மலையில் கஸ்தூரி மணம் பரவக் கண்டேன். வான் வெளியிலும், மலைகளிலும் வானவர்கள் வந்து நின்று நபிகள் நாயகத்தின் மீதும் அவர்கள் வழிவந்தோரின் மீதும் சாந்தியும் சமாதானமும் உண்டாவதாகுக என்ற அரபிச் சொற்களைக் கூறக் கேட்டேன். அதனால் நீங்கள் இங்கு வந்திருப்பதை உணர்ந்தேன். மகிழ்ச்சியடைந்தேன். இக்குகையைக் கண்டு பிடித்தேன்.

குகையின் வாயிலில் சிலந்திவலை பின்னியிருந்தது. புறா முட்டையிட்டுத் தங்கியிருந்தது. இவை தங்கட்குப் பாதுகாவலைத் தருவதால், நான் வேறு வழியாக உள்ளே வந்தேன். சிறு பொந்தின் வழியாகத் தங்களைக் காணும் வேட்கையுடன் வெளிப்பட்டேன். ஓவ்வொரு பொந்தும் அழூபக்கரால் அடைக்கப்பட்டுவிட்ட நிலையில் இறுதியில் ஒரு பொந்தின் வழியாக வந்து தங்களைக் காண முயன்றேன். அழூபக்கர் அத்துவாரத்தையும் தம் பாதத்தினால் மறைத்தார். வெளிவரவும் வழியின்றித் தங்களைக் காணவும் வழியின்றித் தங்களைக் காண்பதற்கு வரும் வழியினை அடைத்த பாதத்தையும் எண்ணி, என்னுடைய கூரிய பற்களால் அழூபக்கர் அவர்களைக் கடித்தேன். வேறு தீய எண்ணம் எனக்கில்லை என்று பாம்பு நபிகளிடம் கூறியது.